

BİR İSİM TAMLAMASINDA İYELİK EKİNİN DÜŞMESİ ÜZERİNE BİR GÖRÜŞ*

Yard. Doç. Dr. Recep KARAATLI**

Hemen her dilde olduğu gibi dilimizde de anlatılmak istenilen her kavram, nesne veya eylemin tek kelimelik bir karşılığı olmayabilir (delikanlı, hayal kırıklığı, insanoğlu, teşekkür etmek... gibi). Ya da anlatım sırasında söze açıklık kazandırmak, anlatımı daha da güçlü kılmak, kavramlar ve nesnelere arasındaki ayrımı fark etmek / ettirmek için varlıkların veya eylemlerin anlamlarını çeşitli yönlerden genişletmek, daraltmak, belirtmek, nitelenmek gerekebilir (küçük çocuk, genç kadın, yaşlı adam; çıkagelmek, donup kalmak, hiç konuşmamak, salına salına yürümek, horul horul uyumak... gibi). Bu durumlarda aynı dili konuşan insanlar, anlatılanı anlaşılır hâle getirebilmek, kavram ya da nesnelere anlamlarını belirleyebilmek / nitelendirebilmek amacıyla kelime grubu adı verilen bir tür anlatım şekline yararlanırlar. Bunlar isim tamlaması, sıfat tamlaması, birleşik isim, birleşik fiil, sıfat fiil, zarf fiil, isim fiil v.s.dir.

Birden fazla kelimenin bir araya gelmesiyle oluşan kelime grubu nedir? Özellikleri var mıdır varsa nelerdir? Bu soruların cevaplarını değişik gramer kitaplarından kelime grupları üzerine söylenenlerde arayalım:

“Cümle içinde kavramlar arasında ilişki kurmak üzere birden çok kelimenin belirli kurallar ile yanyana getirilmesinden oluşan, yapı ve anlamındaki bütünlük dolayısıyla cümle içinde tek bir nesne veya

---

* Merhum arkadaşımız Yard. Doç. Dr. Recep KARAATLI'nın bu yazısı, hakemden bazı eksiklerinin tamamlanması yolunda bir rapor almış idi. Fakat üzerinde çalıştığı halde son şeklini veremedi vefat etti. Bu münasebetle, yazısını, dergimiz arşivindeki haliyle yayımlıyoruz (TÜBAR)

** Niğde Üni. Fen-Ed. Fak., NİĞDE

hareketi karşılayan ve herhangi bir yargı bildirmeyen kelime topluluğu.” (KORKMAZ, 1992: 100).

“Kelime grubu, bir varlığı, bir kavramı, bir niteliği, bir durumu veya bir hareketi karşılamak üzere, belirli kurallar içinde yan yana gelen kelimeler topluluğudur.” (KARAHAN, 1999: 11).

“Kelime grubu birden fazla kelimeyi içine alan, yapısında ve manasında bir bütünlük bulunan, dilde bir bütün olarak muamele gören bir dil birliğidir.” (ERGIN, 1986,: 374).

“Sözü geliştirmek üzere kelimeler öbeklenirler, kavramlar arasında derece derece ilişkiler meydana getirirler.” (BANGUOĞLU, 1990: 496).

Prof.Dr. M.Kaya Bilgegil, Belirtme Grupları adı altında inceleyip sekize ayırdığı kelime grubunu şöyle tarif eder: *“Birden ziyade kelimedenden meydana geldiği halde, cümledeki görevi bakımından bir tek kelimedenden farksız olan, gerektiği taktirde, yine bir kelime imiş gibi çekim eki alabilen isim soyundan kelimelerin teşkil ettiği bileşik sözlere, belirtme (tayin) grupları diyoruz.”* (BİLGEGİL, 1982: 115).

“Birden fazla kelimedenden oluşan yapı ve anlamında bütünlük bulunan, cümlede bir bütün olarak ele alınan dil birliğine kelime grubu denir.” (YAVUZ-YETİŞ-BİRİNCİ, 1996: 145).

Prof.Dr. Hamza Zülfikar “Yükseköğretim Öğrencileri İçin Türk Dili ve Kompozisyon Bilgileri” adlı ortak çalışmada **Türkçede Cümle** başlıklı yazısında kelime grubunun tanımını yapmaz ancak onun için şunları söyler: *“Tek tek kelimeler bir düşünceyi söz haline getiremez. Bunların kendi aralarında belli kurallara ve kalıplara göre birtakım gruplar oluşturması gerekir. ... Kelimeler arasında derece derece kurulan öbekleşme, sonuçta bir düşünceyi aktaran anlamlı bir söz dizisi durumuna geçer.”* ZÜLFİKAR, 1990: 12).

Türkçe gibi, ekleşmesinden söz dizimine kadar kurallar manzumesi olan bir dilde, en az iki kelimenin bir araya getirilmesi ile meydana gelen kelime gruplarında, kelimelerin grup içerisindeki dizilişlerinin belli kurallara göre oluşu yukarıda Karahan, Korkmaz, Ergin, Zülfikar’ın sözlerinden de açık bir şekilde anlaşılmaktadır. Bu cümleden, Türkçe bir isim tamlamasında öğelerin dizilişleri yazı dilinde **tamlayan** + **tamlanan** (bayrak sevgisi); sıfat tamlamasında **sıfat** + **isim** (kutsal değerler); edat grubunda **isim** + **edat** (vatan gibi); bağlama grubunda **isim** + **bağlama edatı** + **isim** (Leylâ ile Mecnun) veya **bağlama edatı** + **isim** + **bağlama edatı** (Ya istiklâl ya ölüm!) şekillerinde olabilir.

Kelime grublarının belli kurallar içerisinde yan yana gelmeleri ve bir bütün oluşturmalarının yanında daha bazı özellikleri vardır. Bunlardan bir tanesi de kelime grubunun her ne kadar en az iki kelimedenden oluşsa da cümle veya başka bir kelime grubu içerisinde bir tek kelime gibi görev yapmasıdır.

Kültür Merkezi (isim tamlaması)

Ty. Tn.

Atatürk Kültür Merkezi (isim tamlaması)

Ty. Tn.

Atatürk Kültür Merkezi örneğinin ikinci unsuru olan **Kültür Merkezi** şeklindeki isim tamlaması bir başka kelime grubunun bir ögesi olmaktadır. Başka bir söyleyişle Kültür Merkezi biçiminde iki kelimedenden oluşan isim tamlaması, Atatürk Kültür Merkezi biçimindeki bir isim tamlamasının tamlananı olmuştur.

Türklük Bilimi (isim tamlaması)

Ty. Tn.

Türklük Bilimi Araştırmaları (isim tamlaması)

Ty. Tn.

Türklük Bilimi Araştırmaları örneğinde, birinci unsur olan **Türklük Bilimi** kelime grubu Türklük Bilimi Araştırmaları grubunun tamlayanı olmuştur.

Kütahya işi çini : Kütahya iş (isim tamlaması)

Ty Tn

Kütahya işi çini (sıfat tamlaması)

Sıfat İsim

Kütahya işi çini örneğinde ise, sıfat tamlamasının birinci ögesi kendi içerisinde bir isim tamlamasıdır. Ancak iki isimden oluşan bu grup başka bir tamlamada bir tek kelime gibi görev yapmıştır.

Çocuk gibi ağladı.

İsim edat yüklem

Edat grubu

Çocuk gibi ağladı cümlesinde de **çocuk gibi** edat grubu cümlenin kuruluşuna zarf tümleci görevinde katılmıştır.

Kelime gruplarının bu genel özelliklerinin yanında bir de, bazı kelime gruplarının oluşabilmesi için grubu oluşturan unsurlardan birinin veya her ikisinin özel eke ihtiyaç duyduğu durumlar da vardır:

bayram+ ın birinci gün+ ü ,	cumhurbaşkan+ ı ,
ilgi hâli eki	iyelik eki
kelime grub+ u ,	sözcük türler+ i ;
iyelik eki	iyelik eki
don- a -kalmak,	yap- a -bilmek,
zarf fiil eki	zarf fiil eki
gel- i -vermek,	akşam+ a kadar,
zarf fiil eki	ismin yönelme hâli
biz+ e göre,	bundan dolayı gibi.
ismin yönelme hâli	ismin ayrılma hâli

Kuruluşunun meydana gelebilmesi için öğelerinin üzerinde olması gereken özel eklere ihtiyaç duyan kelime gruplarından biri de isim tamlamasıdır. Kelime gruplarından söz eden bütün çalışmalarda, ilk sırada kendisine yer bulan isim tamlamasının kuruluşunda, esas itibarıyla iki öge vardır. Bunlardan birincisi tamlayan, ikincisi ise tamlanandır. Bir isim tamlamasında ana öge tamlanandır ve tamlamanın sonunda yer alır. Bu yargısız anlatım birliğinde, tamlananın anlamını belirginleştiren, bu sayede de tamlamanın yapısına imkan hazırlayan isim, tamlayandır ve kuruluşun birinci ögesidir.

İsim tamlaması kuruluşunu gerçekleştiren öğelerden birincisi olan tamlayan, asıl öge tamlanana ilgi hâli eki ile bağlanır. Ancak bu, olmazsa olmaz kural değildir. Bir isim tamlamasında, tamlayan, ilgi hâli eki almadan da tamlamanın kuruluşuna katılabilir ve yine bir isim tamlaması meydana gelir. Tamlayanın, üzerinde ilgi ekini barındırıp barındırmaması ancak tamlamanın belirli veya belirsiz oluşunu belirlemede etken olur.

Açıklamayı bu noktaya getirmişken değişik gramer kitaplarından isim tamlamasının tanımına ve varsa özelliklerine bakıp bu kelime grubu ile ilgili fikir edinmeye çalışalım:

“Bir isim unsurunun iyelik sistemi içinde bir başka isim unsuruyla kurduğu kelime grubudur.” (KARAHAN, 1999: 13) derken tamlamanın ikinci unsurunun daima iyelik eki taşıdığını belirtir.

Adtakımı adı altında açıkladığı ve örneklendirdiği isim tamlamasını, Banguoğlu; “... *kimin veya kim halindeki ada iyelik eki almış bir ekin gelmesiyle ortaya çıkan kelime öbeğine ad takımı deriz.*” (BANGUOĞLU, 1990. 331) şeklinde tarif eder.

Prof. Dr.Zeynep Korkmaz, “*İyelik bağlantısıyla birbirine bağlanmış iki veya daha çok isimden oluşan tamlama.*” diye tanımladığı isim tamlamasının belirli ve belirsizinin ilgi eki almış veya almamış tamlayan görevindeki isimle, iyelik eki almış tamlanan görevindeki bir ismin birleşmesinden oluştuğunu söyler (KORKMAZ, 1992: 90).

Prof.Dr. Recep Toparlı, kimi gramer kitaplarında ad tamlaması olarak da isimlendirildiğini belirttiği isim tamlaması için “*Bir veya daha çok ismin diğer bir ismin anlamını tamamlamak için iyelik bağlantısı ile kurdukları kelime grubu.*” der ve belirtili isim tamlaması altında “... *tamlayan ilgi eki aldığı gibi ikinci unsur durumunda olan tamlanan da her zaman iyelik eklerinden birini alır.*” cümlesine yer verir (TOPARLI, 2000: 117).

Sözcük Türleri adlı çalışmada isim tamlaması ad tamlaması ve türleri başlığı altında işlenmiş ve bu kelime grubu ile ilgili olarak şu bilgiler verilmiştir: “*Adın bir başka adla kurduğu öbeğe tamlama diyoruz. ... Tamlamada temel öge olan tamlanan, belirtilen, anlamı tamamlanan, nitelenen, amaç alınan addır ve belirtili ya da belirtisiz tamlama da iyelik ekini alır.*” (ATABAY-KUTLUK-ÖZEL, 1983: 52-53)

Prof.Dr. Kemal Yavuz, Prof.Dr. Kazım Yetiş ve Prof.Dr. Necat Birinci'nin ortaklaşa hazırladıkları “*Üniversite Türk Dili ve Kompozisyon Dersleri*” adlı çalışmalarında, cümle içinde yargısız anlatım ögesi oluruk yer alan kelime gruplarından isim tamlamasının tanımı yapmazlar ancak grubun şu özelliğinden bahsediler: “*İki isimden meydana gelen kelime grubudur. Grubu meydana getiren isimlerden birincisi tamlayan, ikincisi tamlanan durumundadır. Tamlayan ilgi eki, tamlanan da mutlaka iyelik eki alır. Ancak ilgi eki bazan yazılmaz.*” (YAVUZ-YETİŞ-BİNİCİ, 1996: 145)

Yukarıda, isim tamlaması ve özellikleri ile ilgili ileri sürülen görüşlerden ortaya çıkan sonuç şudur: İki isim unsurunun iyelik sistemi içerisinde, aralarında bir birlik kurabilmeleri, daha açık bir ifadeyle bir isim tamlaması meydana getirebilmeleri için, **grubun ikinci ögesi olan tamlanan, üzerinde daima iyelik eki taşınmalıdır.**

Peki Türkçe’de iyelik eki olmadan kurulmuş isim tamlaması formunda kelime grubu örneği yok mudur? Muhakkak ki vardır. Bir çok gramer kitabı veya konu ile ilgili makale bu tür örnekler vermektedir.

Arnavutköy < Arnavutköy+ü, Bakırköy < Bakırköy+ü, Edirnekapı < Edirnekapı+sı, Fenerbahçe < Fenerbahçe+si, Galatasaray < Galatasaray+ı, Kadıköy < Kadıköy+ü, Mardinkapı < Mardinkapı+sı, Şiş kebap < Şiş kebab+ı, Topkapı < Topkapı+sı. (ERGİN, 1986: 384; KARAHAN, 1999: 15) Ancak bu konu hakkında görüş beyan eden bütün çalışmalar, yukarıdaki < işaretinin solunda kalan örneklerin asıllarında birer iyelik eki olduğunu, bugün ise bu eklerin düşürülerek kullanıldıklarını ifade ederler. Bu yapıdaki tamlamalar artık kalıplaşmış haldedir ve birleşik kelime durumundadırlar. “Tarihî Metinlerdeki Örnekleri Işığında ‘Takısız Tamlama’ Konusu Üzerine” başlıklı makalesinde Musa Duman, kullanımda örnekleri mevcut olan bu tür formları reddetmenin ilmî bir davranış olmayacağını belirtir ve bu grupların belirtili ve belirtisiz isim tamlamasının dışında bir tür olarak tasnif edilmesi gerektiğini söyler. “... ‘takısız tamlama’ veya ‘takısız isim tamlaması’ teriminin *Receplerin tarla(sı), belbağ(ı), sacayağ(ı), Topkapı(sı), süt anne(si), baba anne(si) vb. belirtili ve belirtisiz isim tamlamalarının iyeliksiz örnekleri için, tamlamaların üçüncü bir çeşidi olarak kullanılması daha uygun olacaktır*” (DUMAN, 2001: 261)

Bu açıklamalardan sonra şunu açıkça ifade etmek gerekir ki Duman’ın *takısız tamlama* veya *takısız isim tamlaması* terimi altında tasnifini önerdiği tamlamanın bugüne kadar değişik gramer kitaplarında anlatılan ve / veya makalelere konu olan takısız tamlama / takısız isim tamlaması ile kuruluş ve çıkış noktası bakımından bir ilgisi yoktur ve birbiri ile karıştırılmamalıdır¹. Takısız tamlama / takısız isim tamlaması bizim anlatmaya çalıştığımız konunun dışında olduğu için burada sonlandırılmalı ve asıl anlatmak istediğimiz bahise gelelim.

Kullanımda sık sık karşımıza çıkan bazı örneklerdeki çelişki, aklımıza şöyle bir soru getirmektedir: Bütün öğelerini ve alması gereken eklerini üzerinde taşıyan bir isim tamlaması, başka bir isim tamlamasının bir ögesi olursa, isim tamlamasının yapısında bir değişme olur mu? Bu sorumuzu bir örnekle açmaya çalışalım:

Tarih Bölümü Tamlayanı ilgi hâli ekini almamış, tamlananı ise iyelik ekini

Ty. Tn. üzerinde taşıyan bir belirtisiz isim tamlaması. Bu tamlama, başka bir isim tamlamasında bir tek öge olarak görev alırsa, bu tamlamanın yapısında bir değişiklik olur mu? Şöyle ki, **Tarih Bölüm**

¹ Bazı gramer kitaplarında takısız tamlama veya takısız isim tamlaması adı altında bir başka isim tamlaması türünden daha söz edilir. Bu tamlamanın en önemli özelliği olarak da, cins ve benzerlik ifade etmesi ile hem tamlayanın ilgi hem de tamlananın da iyelik eki almaması gösterilir. (DEMİRAY, 1967: 176-180; ATABAY-KUTLUK-ÖZEL, 1983:56-57; GENCAN, 1982: 89; TOPARLI, 2000: 118)

Başkanlığı şeklindeki bir kullanım için ne denilebilir? Tamlayan görevindeki isim tamlamasının üzerinde bulunan 3. teklik kişi iyelik ekinin düşmesinin bir sebebi var mıdır? Yoksa **Tarih Bölümü Başkanlığı** mı demek gerekir?

Tarih Bölüm Başkanlığı mı?, Tarih Bölümü Başkanlığı mı?
Ty. Tn. Ty. Tn.

Bu konuda Musa Duman, adı yukarıda anılan makalesinin ‘**Takısız Tamlamalar’ın Oluşma Süreciyle İlgili Değerlendirme** alt başlığıyla açıkladığı bölümünde “... *Belirtisiz tamlamalar bir ek ile genişletildiklerinde veya başka bir tamlama grubu içinde yer aldıklarında ise aynı şekilde iyelik ekini düzenli olarak düşürmektedirler. Türk Dili ve Edebiyatı Bölüm(+ü) Başkanı, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkan(+ı) Vekili*” (DUMAN, 2001: 259-260) der ve bu durumu iyelikteki silikleşme veya iyelikteki belirsizleşme diye adlandırır. Duman’ın bu açıklaması ve devamı bizim “Tamlayan görevindeki isim tamlamasının üzerinde bulunan 3. teklik kişi iyelik ekinin düşmesinin bir sebebi var mıdır?” sorumuzun da cevabı olabilir.

Duman’ın yukarıdaki açıklamasına dikkatli gözle bakan bir okuyucunun, bu açıklamadan **Türk Dili ve Edebiyatı Bölüm+ü Başkanı** ve **Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkan+ı Vekili** şeklindeki iki isim tamlamasında **Bölüm** ve **Başkan** kelimelerinin üzerinde silikleşmiş de olsa, belirsizleşse de birer iyelik eki mevcuttur biçiminde bir sonuç çıkarması da mümkündür.

Bizim düşüncemizi destekler mahiyetteki bu açıklamayı yapıp bir kenara bıraktıktan sonra, *sosyal bilimlerde meselelere bakış açıları ve bakılan açıdan elde edilen sonuçlar farklı olabilir, hatta her bakış açısının ortaya çıkardığı sonuç, kendi açısından doğru da olabilir* düşünce tarzı ile meseleye ihtiyatlı yaklaşalım ve bu mantıkla tamlamaya bir de şu açıdan bakalım:

Bölüm Başkanlığı

Ty. Tn. Tamlayanı ilgi hâli ekini almamış, tamlananı ise iyelik ekini üzerinde taşıyan bir isim tamlaması. Bu kelime grubu, acaba başka bir kelime grubunda tamlanan olarak görev alırsa, tamlama şöyle kurulur.

Tarih Bölüm Başkanlığı

Ty. Tn. Bu durumda da akla tamlamanın anlamı bakımından şu soru gelmekte. Burada vurgulanmak veya üzerinde durulmak istenilen bölüm başkanlığı mıdır, yoksa Tarih Bölümünün Başkanlığı mıdır? Başka bir deyişle doğru olan söyleyiş Tarih’in Bölüm

Başkanlığı mıdır, yoksa Tarih Bölümünün Başkanlığı mıdır? Bu isim tamlamasında söylenilmek istenilen de, anlatılmaya çalışılan da Tarih Bölümünün Başkanlığı olmalıdır.

Bu durumu bir de gramer terimlerini kullanarak açıklamaya çalışalım. Toplam üç kelimedenden meydana gelen Tarih Bölüm(ü) Başkanlığı kelime grubunun içindeki farklı kelime grubu hangi kelimelerden oluşmaktadır? Tarih Bölümü mü, Bölüm Başkanlığı mı? İfadeyi başka bir sözle açarsak;

Tarih Bölümü Başkanlığı şeklinde tamlamanı kendi içerisinde kelime grubu olan

Ty.

Tn.

bir tamlama mı yoksa;

Tarih Bölüm Başkanlığı şeklinde ikinci ögesi kendi içinde isim tamlaması olan

Ty.

Tn.

bir kelime grubu mudur?

Ortada hem Musa Duman'ın verdiği örnekler *-Türk Dili ve Edebiyatı Bölüm(+ü) Başkanı, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkan(+ı) Vekili-*, hem de grubu oluşturan kelimeler arasındaki anlam ilişkisi bizi Tarih Bölümü Başkanlığı / Başkanı şeklinde kurulan bir tamlamanın yapısının doğru olacağına götürüyor. Ancak kullanımdaki form böyle değil. Tarih Bölümü Başkanlığı / Başkanı yanında Tarih Bölüm Başkanlığı / Başkanı şeklinde ikili ve çelişkili yapılar karşımıza çıkmaktadır.

Tarih Bölüm Başkanlığı / Başkanı kelime grubu ile Atatürk Üniversitesi Rektörlüğü / Rektörü kelime grubu arasında yapı bakımından bir fark var mıdır? Yine aynı şekilde Personel Daire Başkanlığı / Başkanı ile Bütçe Dairesi Başkanlığı / Başkanı kelime grupları arasındaki yapısal farklılık nedir? Bu tamlamalar arasında yapı bakımından hiçbir fark olmamasına rağmen kullanımda fark ortaya çıkmaktadır. Bütçe Dairesi Başkanlığı / Başkanı tamlamasında **daire** kelimesinin üzerindeki iyelik eki **dairesi biçiminde** kendini korurken Personel Daire Başkanlığı / Başkanı tamlamasında **daire** kelimesinin üzerindeki iyelik eki niçin düşürülmektedir?

Sonuç olarak:

Teşekkülü için özel eke ihtiyaç duyan bir isim tamlaması, başka bir kelime grubunun içerisinde bir tek öge olarak görev alır. Ancak, bu grupları iyi tespit etmek, tamlamanın anlamının belirginleşmesi ve kelimeler arasındaki bağın sağlamlığı bakımından önemlidir.

Bir isim tamlamasında ögeler arasındaki bağı kuran ve iyelik ilişkisini ortaya çıkaran ek iyelik ekidir. Bu bakımdan bir isim

tamlaması, bir başka isim tamlamasında yer aldığı zaman eklerinde her hangi bir değişiklik yapılmamalıdır. Başka bir deyişle bu durumlarda iyelik eki hiçbir surette düşürülmemelidir. Aşağıda örneklerini sıraladığımız benzer isim tamlamalarına da bu açıdan bakmak, birbiri ile çelişen ve / veya farklı şekillerdeki kullanımların ortadan kaldırılması bakımından yarar sağlayacaktır. Öyleyse;

Atatürk Araştırmaları Enstitüsü Müdürlüğü / Müdürü, Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğü / Müdürü, Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü / Müdürü, Türklük Bilimi Araştırmaları, Türk Dil Kurumu Başkanlığı / Başkanı, Türk Tarih Kurumu Başkanlığı / Başkanı, Bütçe Dairesi Başkanlığı / Başkanı, Ankara Üniversitesi Rektörlüğü / Rektörü, Yüksek Öğretim Kurulu Başkanlığı / Başkanı örneklerinde olduğu gibi;

Biyoloji Bölüm Başkanlığı yerine *Biyoloji Bölümü Başkanlığı / Başkanı*

Fizik Bölüm Başkanlığı yerine *Fizik Bölümü Başkanlığı / Başkanı*

Kimya Bölüm Başkanlığı yerine *Kimya Bölümü Başkanlığı / Başkanı*

Matematik Bölüm Başkanlığı yerine *Matematik Bölümü Başkanlığı / Başkanı*

Tarih Bölüm Başkanlığı / Başkanı yerine *Tarih Bölümü Başkanlığı / Başkanı*

Türk Dili ve Edebiyatı Bölüm Başkanlığı / Başkanı yerine *Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Başkanlığı / Başkanı*

Atatürk Lisesi Müdür Vekili yerine *Atatürk Lisesi Müdürü Vekili*,

..... Merkezi Yayın Kataloğu yerine ..... *Merkezi Yayınları Kataloğu*,

..... Süreli Yayın Kataloğu yerine ..... *Süreli Yayınları Kataloğu*,

Yapı İşleri ve Teknik Daire Başkanlığı / Başkanı yerine *Yapı İşleri ve Teknik Dairesi Başkanlığı / Başkanı*

Personel Daire Başkanlığı / Başkanı yerine *Personel Dairesi Başkanlığı / Başkanı*

Kütüphane ve Öğrenme Kaynakları Daire Başkanlığı / Başkanı yerine *Kütüphane ve Öğrenme Kaynakları Dairesi Başkanlığı / Başkanı*

Bilgi İşlem Daire Başkanlığı / Başkanı yerine *Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı / Başkanı*

Sağlık, Kültür ve Spor Daire Başkanlığı / Başkanı yerine *Sağlık, Kültür ve Spor Dairesi Başkanlığı / Başkanı*

Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı / Başkanı yerine *Öğrenci İşleri Dairesi Başkanlığı / Başkanı* denmeli, levhalarda ve resmî yazışmalarda da bu şekilde yazılmalıdır.

KAYNAKLAR

- ATABAY, Neşe-KUTLUK, Dr. İbrahim-ÖZEL, Sevgi, (1983), **Sözcük Türleri**, Yöneten ve Yayına Hazırlayan Prof. Dr. Doğan AKSAN, TDK Yay., Ankara.
- BANGUOĞLU, Tahsin, (1990), **Türkçenin Grameri**, TDK Yayınları, 3. Basılış, Ankara.
- BİLGEGİL, Prof.Dr. M. Kaya, (1982), **Türkçe Dilbilgisi**, Dergah Yayınları, 2. Baskı, İstanbul.
- DUMAN, Doç.Dr. Musa, Kayseri ve Yöresi Kültür, Sanat ve Edebiyat Bilgi Şöleni -12-13 Nisan 2001- Bildiriler, “**Tarihî Metinlerdeki Örnekleri Işığında ‘Takısız Tamlama’ Konusu Üzerine**”, Erciyes Ü. Matbaası, Kayseri, 2001, s. 261.
- ERGİN, Prof.Dr. Muharrem, (1986), **Türk Dil Bilgisi**, Boğaziçi Yayınları, 15. Baskı, İstanbul.
- GENCAN, Tahir Nejat, (1982), **Dilbilgisi**, Yirmibirinci Basım, Kanaat Yay., İstanbul.
- KARAHAN, Prof.Dr. Leyla, (1999), **Türkçede Söz Dizimi -Cümle Tahlilleri-**, Akçağ Yayınları, 6. Baskı, Ankara, 1999.
- KORKMAZ, Prof.Dr. Zeynep, (1992), **Grammer Terimleri Sözlüğü**, TDK Yayınları, Ankara.
- TOPARLI, Prof.Dr. Recep, (2000), **Türk Dili ve Kompozisyon**, Dilek Ofset Matbaacılık, Sivas.
- YAVUZ, Prof.Dr. Kemal-YETİŞ, Prof.Dr. Kazım-BİRİNCİ, Prof.Dr. Necat, (1996), **Üniversite Türk Dili ve Kompozisyon Dersleri**, Bayrak Basım-Yayım-Tanıtım, İstanbul.
- ZÜLFİKAR, Prof.Dr. Hamza, (1990), **Yükseköğretim Öğrencileri İçin Türk Dili ve Kompozisyon Bilgileri “Türkçede Cümle”**, Yükseköğretim Kurulu Matbaası, Ankara.